

عنوان مقاله:

رابطه بین تجربه آزرديدگی در دوره کودکی با افکار خودکشی در اقدام کنندگان به خودکشی

محل انتشار:

سومین کنفرانس دانش و فناوری روانشناسی، علوم تربیتی و جامعه شناسی ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

نعمیه اکبر قرالی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد، ارومیه.

رحیم شبانی - استادیار، گروه علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان، ارومیه.

خلاصه مقاله:

آزرديدگی دوران کودکی بنا به تعريف هرگونه آسیب به سلامت جسم و روان به دست والدین یا افراد مسوول در تربیت و نگهداری کودک می باشد. کودکان به دليل شرایط سنی شان بیشترین ضعف فیزیکی و کمترین مقاومت را در برابر آسیب دارند. از این رو این دوران اهمیت ویژه ای دارد. خانواده نخستین و مهمترین پایگاه تربیت کودکان است و رفتار والدین بیش از حرف هایشان الگوی کودکان می شود. کودکی که مورد آزرديدگی واقع شود در آینده برای بزهکار شدن مستعد است و همچنین کودکی که آسیب تربیتی ببیند ممکن است در آینده دچار اختلالات روانی و رفتاری گردد که این خود میتواند عاملی در جهت افزایش افکار اقدام به خودکشی شود. این تحقیق سعی دارد ارتباط آزرديدگی در دوران کودکی را با افکار خودکشی در دوران بزرگسالی را بررسی کند. بنابراین به منظور تکمیل مطالعات به افرادی که در نیمه دوم سال 1396 با اقدام به خودکشی و مسمومیت دارویی به بیمارستان آیت الله طالقانی ارومیه مراجعه کرده بودند، پرسشنامه های افکار خودکشی بک و مقیاس آزرديدگی دوران کودکی ارائه شد. در نهایت با استفاده از نرم افزار SPSS و انجام رگرسیون گام به گام تاثیر نحوه پرورش و تربیت در دوران کودکی در افکار خودکشی به دست آمد. یافته های پژوهش نشان داد که بین آزرديدگی دوران کودکی با افکار خودکشی رابطه ی مثبت و معناداری وجود دارد. نتایج رگرسیون گام به گام نشان داد که ضریب همبستگی آزرديدگی با افکار خودکشی برابر 0/35 و در سطح 0/001 معنی دار است. بنابراین الگو تربیت خانوادگی و آزرديدگی در آن دوران به طرز معناداری گسترش افکار خودکشی را در شرایطی که افراد در بزرگسالی با مشکلات اندکی نیز رو به رو باشند، افزایش می دهد.

کلمات کلیدی:

آزرديدگی در دوران کودکی، اقدام به خودکشی، SPSS، رگرسیون گام به گام.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/929741>

